UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarísque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 5. Solatijs etiam divinis disce carrere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-79369

Visual Library

in insulam Patmos; in qua, destitutus humanæ consolationis consortiò, divinæ invenit allocutionis consolationibus relevari.

Vincenti dabo manna absconditum. Apoc. 2. 17. Contemnenti carnalem consolationem dabo spiritualem: respuenti terrena, & exteriora bona, ostendam cœlestia, & interiora charismata; quæ meritò sui excedunt omnia alia delectamenta. Gerson. ep. invit. ad spiritualem profectum.

§. IV.

Solatia divina non miscentur humanis.

Fiat firmamentum in medio aquarum, & dividat aquas ab aquis. Gen. 1. 6. S. Chrysost. legit: fiat *paries.* Intercedat murus, qui secernat aquas, nè aliæ cum aliis communicent. Hugo de S. Vict. ait: ex his aquis, alias esse Symbolum voluptatis, alias typum consolationum Spiritus S. Fiat ergo paries, & dividat aquas ab aquis: quia fieri nequit, ut delicijs Spiritus S. fruatur, qui nimis diligens procurator est sui corporis. Did. Niss. d. 2. Quadr. §.

Seor[illegible]. Matth. 171. Qui gaudere vult favoribus, & delicijs Dei; necesse est, ut illum solum quærat. Id. ib.

Deficiente vinum. Joan. 2. 3. Sicut Christus D. non tribuit suum novum vinum, ac miraculosum, donec vinum nuptiale deficeret, defectúsq; à ministris agnitus fuisset: sic ordo charitatis exigit; ut antè deficiat in corde vinum carnalis amoris, quàm tribuatur vinum spiritualis dilectionis. De Ponte in Cant. 2. Eph. 35. §. 3.

Quem Mundus non potest accipere. Joan. 14. 17. Mundum hic appellat amatores Mundi. Quare autem Paracletum hunc spiritum veritatis non possunt accipere immundi amatores Mundi? videlicet quia consolationem suam habent; quia non lugent; quia de peccatis suis, quorum hic Paracletus remissor est, non dolent. S. Rupertus l. 11. hic.

Si non abiero, Paraclitus non veniet ad vos. Joan. 16. 7. Si Apostoli, adhuc carni Dominicæ in hærentes, quæ sola Sancta (quia Sancti Sanctorum erat) Spiritu S. repleri nequiverunt; donec tolleretur ab eis. tu carni tuæ (quæ sordidissima est, & diversarum spurcitiarum phantasijs repleta (adstrictus, & conglutinatus, illum meracissimum spiritum te posse putas suscipere; nisi carneis istis consolationibus funditus renuntiare tentaveris. S. Bernardus. 3. in asc. D. Si Christi humanitas impedimento perfecto amori; quid cæteræ creaturæ facient, si eas inordinatè ames. Did. Niss. D. 4. Pasch. §. 4.

Delicata est divina consolatio; & non datur admittentibus alienam. S. Laurent. Just. de Continentia c. 4. Sicut vas plenum aquâ non potest capere vinum, nisi priùs effundatur aqua: sic cor humanum, dum plenum est vanis cogitationibus, & desiderijs pravis, non potest recipere Chr[illegible] consolationes. Hugo Card. in Gen. 45.

Flamma, juxta quam aqua. Lem: *Non miscentur.* S. Bernardus ep. 2. quomodo ignis & aqua, simul esse non possunt; sic spirituales, & carnales, deliciæ in eodem se non patiuntur. Picinelli.

§. V.

Solatiis etiam divinis disce carcere.

Avicula autem in medio mari jactabatur fluctibus. Matth. 14. 24. Nunc rursum Discipuli fluctuant, ac periclitantur, sicut & priùs. Verùm tunc quidem cùm essent imperfectiones, aderat & ipse ad consolationem; quanquam dormiebat. Nunc verò, cùm jam profecissent, aberat: ut, nusquam habentes consolationem, efficiantur fortiores. Theophylactus hic.

Nondum ascendi ad Patrem meum. Joan. 20. 17. Instruitur Ecclesia militans, ut nec in hac vita in Christo prœmia beatitudinis quærat, neque consolari; sed tribulari, affligi, crucifigi, & privari amænitatibus sensualibus: decorari virtutibus appetat super terram; beatificari verò cum Christo in cœlestibus apud Patrem. Sim. Cass. l. 14. de resurr. salvat.

Vera paupertas spiritùs, in eo sita est, & nullam in oratione consolationem, aut gustum; sed duntaxat in laboribus, & doloribus, idque ex amore ejus, quò perpetuò in ijsdem vixit, quærat. Ex humin. S. Theres. c. 22.

§. VI.

Miscellanea de divinis solatijs.

Egressus Cain à facie Domini habitavit profugus in terra - Eden. Gen. 4. 16. id est in *locum deliciarum*, Miseri homines, perditis spiritualibus consolationibus, quærunt solatium in vanis, & caducis. Hugo Card. in Gen. c. 11.

Loquimini ad cor Jerusalem &c. Is. 40. 2. Loqui ad cor Jerusalem, idioma scripturarum est: qui enim mœrenti loquitur, & blandiens consolator est; ad cor loqui dicitur. S. Hieron. hic.

[illegible]ijs opùs habemus. Et quidquid nobis nunc exhibet Deus, cùm prosperè exhibet; non est gaudium beatorum, sed consolatio miserorum. S. August. in Ps. 143.

Statuamus æquè, tam in monte Calvariæ, quàm in Thabor dicere: bonum est me tecum esse Domine; sive in cruce moriaris, sive gloriâ refulgeas. S. Franc. Sales. Philoss. p. 4. c. 13.

§. VII.

Solatia humana, & terrena, non quære.

Venite, & sub umbra mea requiescite. Judic. 9. 15. Contra rationem sibi cupiunt umbram, & inveniunt dignissimè flammam. Naxera in Jos. 23. §. 26.

Quis-